

Uit de pastorie – week 32 2025

Wat achter ons ligt

Er is na de vakantie genoeg werk te doen in de gemeente. Wat ik niet had verwacht, is dat ik bijna iedere avond afspraken heb. Voor een deel is dat een inhaalslag: in mijn vakantie waren er veel huwelijksjubilea en verjaardagen. Als ik bij al die bezoeken koek en taart had genomen, had ik inmiddels minstens drie taarten op. U begrijpt nu wel waarom ik deze lekkernijen stelselmatig afsla. Voor een ander deel betreffen de avondafspraken voorwerk: met de bruidsparen die in september hopen te trouwen, voer ik deze weken de trouwgesprekken. We spitten dan samen het huwelijksformulier door. Daarin zitten prachtige aanknopingspunten voor persoonlijke thema's. De maandagen houd ik vrij om aan mijn boekje over de doop te werken. Voor elk hoofdstuk werk ik al mijn studieaantekeningen van de afgelopen jaar door en verzamel wat ik voor dit hoofdstuk nodig heb. Daaruit komt een grove schets voort die ik ten slotte uitschrijf tot een heel hoofdstuk. Inmiddels staan twee hoofdstukken in de grondverf. Ik krijg het boekje niet voor september af, maar ik kom wel een heel eind.

Verder geven deze zomerweken ook tijd en rust om voor de zondagen een of twee preken voor te bereiden. Wat is het leerzaam om de Schrift te onderzoeken! We merken dat zowel bij Abram als bij Amos. Wat wordt er in de kerk (en thuis) stil geluisterd. We doen de verrassende ervaring op dat de Heere ons en onze harten door en door kent. Hij kent onze verlangens, maar ook onze strijd en verleidingen (Abram). Hij kent ook onze drogredeneringen en eenzijdige godsdienst (Amos). Hij kent onze tegenwerpingen, argumenten en smoesjes. Hij kent onze zonden én weet wat wij tot verzoening nodig hebben: het offer en bloed van Zijn eigen Zoon. Hoe liefdevol en genadig gaf Hij Zijn Eniggeborene! Daarom is de prediking, zelfs in Amos, altijd in dubbele zin ontdekkend: ze ontdekt ons aan onszelf én ze ontdekt ons aan Christus. Daarom ontlokt een preek ons ook een tweevoudig amen: daar waar het Woord ons veroordeelt en daar waar het Woord ons vrijspreekt.

Wat voor ons ligt

Komende zondagen ben ik telkens een keer thuis en een keer elders, in gemeenten die ik voorheen mocht dienen (resp. Emst en Krimpen aan den IJssel). Op 10 augustus hoop ik in de morgendienst met u en jou uit Genesis 13 te lezen. Het is de bekende geschiedenis van de keus van Lot voor het welvarende Jordaandal. Toch moeten we niet alleen op Lot letten: wat zegt dit gedeelte over Abram? En wat zegt dit gedeelte over de Heere?

Op 17 augustus lezen we verder in Amos. In hoofdstuk 4 keert steeds een refrein terug: 'toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE'. In hoofdstuk 5 is het een ander refrein: 'Zoek de HEERE en leef', gevolgd door nieuwe oordeelsaankondigingen in Amos 6. In Amos 7 krijgt zijn profetie de gestalte van visioenen én lezen we hoe er op Amos'

preken wordt gereageerd. Men is van zijn zwartgallige preken niet gediend en zet Amos uit naar het land Juda – hoe belangrijk is het voor Amos dat hij zich op zijn roeping door de Heere kan beroepen! Omdat we na de zomer aan de leerdiensten over het gebed hopen te beginnen, heb ik nog maar twee plekjes op het preekrooster beschikbaar om met Amos verder te gaan. Ik hoop uit de resterende hoofdstukken een keus te maken waardoor we een evenwichtig beeld van Amos en zijn prediking krijgen. Wat niet bepreekt wordt, is wellicht voor u of jou prachtige stof om zelf op door te studeren!

Ten slotte

Een hartelijke groet in de Heere van mijn vrouw en mij, aan u en jullie allen,

Uw A.J.M.